

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ „EPERJESI SZÉCHENYI-KÖR” ÉS A „SÁROSMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET” KÖZLÖNYE.

Szerkesztői iroda:
Megyeház.
Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.
Kiadóhivatal:
Az EPERJESI NÉPBANK helyiségeiben, főutca 2 ik sz. a.

Megjelen: minden vasárnap.
Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:
Egy évre 5 frt — kr.
Félévre 2 „ 50 „
Negyedévre 1 „ 25 „

Hirdetési díj:
háromhasabos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.
Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 krajzár.
Nyilttér minden sor 10 kr.

Péchy Luczián emlékezete.

Törvényszékünk s a hatásköre alá tartozó járásbírók, valamint városunk s megyénk közönsége f. hó 11-én lélekemelő gyászünnepet ült.

A törvényszék épületén kitűzött gyászlobogó búsan hirdette, hogy a törvényszék szeretett volt elnöke, néhai péchyutalusi Péchy Luczián elhajlózásának évfordulóját ünnepli meg a hálás utóemzedék kegyelele.

Az emlékünnap a plebániái nagy templomban megtartott gyász istentisztelettel vette kezdetét, melyen nemesak az egyes hivatalok voltak jelen, hanem városunk szemenszedett intelligenciája is.

A gyászistentisztelet után kezdetét vette az ünnepélynek egyik leglélekemelőbb aktsa, a megboldogult arezképének leleplezése a törvényszék tanácstermében.

A közönség oly nagy számmal jelent meg, hogy a terem nem volt képes azt befogadni; úgy, hogy igen nagy része a melléktermekben s a folyosón volt kénytelen elhelyezkedni.

A törvényszék, járásbírók s ügyészség tagjai kivül, ott láttuk a főispánt, a megyei s városi hatóságot, a gör. kath. káptalant, honvédséget, kir. állampolitikai, illetéki szabási, adó- s postahivatalt, az evang. kollégium s kir. kath. főgymnázium tanári karát, szóval a városunkban székelő összes hivatalok s hatóságok képviselőit. Azonkivül jelen volt a megboldogultnak számos rokona, barátja s tisztelője.

Az ünnepélyt Palugyay Gusztáv, törvényszéki elnök, díszmagyarba öltözve, kevéssel 10 óra után nyitotta meg. — röviden, de meghatóan esetelvé megnyitó beszédében, hogy a megboldogultat személyesen ismerte volna, mindazonáltal a maga teljes valójában méltányolni tudja néhai Péchy Lucziának, úgy a hivatalos, mint a társadalmi élet terén tett kiváló szolgálatait; miért is a legnagyobb örömmel járult hozzá a törvényszék határozatához, mely ez ünnepély rendezését kimondta. Ezek után felkérte Krivácsy Károly kir. törvényszéki jegyzőt, hogy a jó emlékeztető volt elnök fölött tartsa meg az emlékbeszédet.

Krivácsy Károly szépen átgondolt, tartalomdús s kifogástalanul összeállított emlékbeszédében megható szavakkal esetelte a kinos hatást, melyet ma egy esztendője a megboldogult hírtelen elhalálózásának híre, nemesak a törvényszék s bíróságok

tagjai, hanem az egész megye közönségének körében okozott. Azután röviden elősorolta Péchy Lucziánnak életrajzi adatait, méltányolva működését, úgy a közigazgatás s törvénykezés, mint a népnevelés s társadalmi élet terén is. Kiemeli továbbá, hogy ő Felsője a megboldogultat ernyedetlen s áldásos munkásságának jutalmául, az első folyamodású bíróságok felállítására alkalmával, az eperjesi kir. törvényszék elnökévé nevezte ki, mely magas állásában, fiemesak hogy a szervezés fáradságos munkáját könnyű módon s minden nehézség nélkül keresztül vitte, hanem egyszersmind az utolsó perzig is kifogást nem tűrő módon, böles tapintattal, rendíthetetlen igazságszeretettel, erélyes, de egyszersmind nagy humanitással s kétséget nem isméro szakavatottsággal vezette a kezére bízott törvényszék s járásbírók ügyeit.

Eseteli továbbá azon roppant veszteséget, melyet a felejthetetlen nagy férfiú legnemesebb szívének meghidegülté által mindnyájan szenvedtek, s végül mintegy vigasztalásul megjegyzi, hogy, „de itt maradt a teremben, itt őrizték s meg fogják őrizni utódaink ereklje gyanánt arezképét, hogy szellemi arekulata előttünk lebegjen s jellemének nemes vonásaival figyelmeztessen s hathatósan intsen minket, hogy szeressük — mint ő tette — az Istent, hazát és királyt!”

A szép beszédet köztetszéssel fogadta a jelen volt közönség, mire Palugyay G. elnök az ünnepélyt befejezettnek nyilvánítá, köszönetet mondván a közönségnek, hogy megjelenésével az ünnepély nagyszerűségét emelni sziveskedett.

Ez után, egy igen megható jelenet következett, mely mindnyájunknak mélyen megrendíté szívet.

Megyénk alispánja, — a megboldogultnak méltó fia — ugyanis a meghatottságtól reszkető hangon s könyvtől rezgő szemekkel mondott köszönetet az elnöknek azon nemes részvétért s megemlékezésért, mellyel felejthetetlen atya iránt a kegyelet adóját lerótták.

A közönség meghatóan oszlott szét, igen szép emléket vívén magával Palugyay Gusztávnak, a jelenlegi törvényszéki elnöknek, kinek kezdeményezése folytán létesült az emlékünnap.

Tagadhatlan, hogy nemes gondolkodás, fennkölt szemmel s kimagasló jellemre mutat Palugyay Gusztávnak e tette, ki dacára annak, hogy személyesen nem is ismerte a megboldogult, jöem-

lékeztető Péchy Lucziánt, mégis ily lelket s szívet elragadó módon nyilvánította ki iránta kegyeletét.

Sokát, igen sokat veszítettünk el Péchy Lucziánban, de azt hisszük, hogy Palugyay Gusztávban méltó utódját lesz szerencsénk tisztelhetni. A megboldogultra büszkéek vagyunk s leszünk is: köztisztelet és szeretet övezte őt, mint oly férfiút, ki velünk és értünk élt. Alapos reményünk van azonban, hogy a szellem — melyet a megboldogult e megye törvénykezési és társadalmi terén inaugurált — Palugyay Gusztávban méltó mandátáriust lelend!

Városi rendőrségünk.

— Indítvány, ajánlva a v. közgyűlés figyelmébe. —

Rendőrségünk reorganizálásának további halogatása a városi képviselőtestület részéről többé már nemesak káros indolencia, hanem vétkes könyvelmőség!

Csordultig telt a pohár a rendtelenségekkel, melyek városunkban minden nappal szaporábban jelentkeznek; idestova oda jutunk, hogy Eperjes még a kalendáriumban is nem „rendezett”, hanem „rendetlen tanácsú” városnak lesz jelezve, — és mi még sem öbredünk, még sem szervezzük újra rendőrségünket, hanem szent megadással tűrjük a szegycnt s gyalázatot; önmagunk állítjuk ki magunkról a „homo durae capacitatis” bizonyítványt akkor, midőn a 30 év előtt talán elégséges 14 szál esendlegényt — határtalan közönyünk nyilvánítása mellett — még ma is elégségesnek tartjuk.

Tulzás nélkül mondva, őszintén bevalljuk, hogy mi már magunk is restelljük, hogy rendőrségünk tehetetlensége s baklövéseiről lapunk minden egyes számában példákat kell felhozniunk s úgyszólván külön rovatot állandósítanunk, hogy a sz e b b n é l - s z e b b b dolgokat ad majorem Eperjesini gloriám regisztrálhassuk!

Falra hányt borsó volt minden — jóakarát sugallta — szavunk: az illetékes hatóság, az illetékes körök konokul dugva tartották fölüket, — következetesen nem akartak hallani s látni semmit! Szomorú, hogy ez így van, — s még szomorúbb, hogy ez való!

Bármerre tekintünk szíjjel városunkban az oly dolgokat illetőleg, melyek a rendőrség keretébe tartoznak, sehol sem látjuk a mai kornak megfelelő rendet.

pontnál egy láthatatlan kéz az „általános derültséget”

Persze, persze! hogy is lehet a házasságot egy „nehéz feladat”-nak deklarálni, holott ez a legtöbb fiatal szív titkos vágya, édes reménye és ábrándja: minden praktikus mama kitűzött ezéja, és a mely leánynak sikerült elérni a ezélt, arra egyhangúan rámondják:

„Szerencsése akadt!”
Ergő: a házasság nem egyéb, mint szerenese!
Igen, szerenese ha — szerencsés! De hát melyik az?

Ez nagy kérdés, amelyet azonban a férfiak a nőkre vonatkozólag nem szoktak számba venni, mert azt tartják, hogy a már magában véve elég szerenese, ha valaki férjhez megy. „Mein Liebchen was willst du noch mehr?”

Pedig mikor egy szerelmes leány felteszi a fejkötőt fejére, számot vet az elmúlt és a jövendő élettel s jól tudja, hogy egy gondatlan, nyugodt, édes életet, tele ábránddal és vágygáttal, elégedettséggel és zavartalan nyugalommal, békével, — hogy maga mögött, s kinyújtotta kezét egy bizonytalan jövő után, mely tündéri álmait megvalósíthatja ugyan, s meleg lelkét betöltheti rajongó, túlvilági boldogsággal, s a menyország minden üdvözítő kéjét lábai elé rakhatja: de hozhat számára egy poklot is, a családás fekete éjszakájával s a naponkint megújuló lelki fájdalom veres virágával; aszerint, milyen a férje.

Azt mondják, kell, hogy a nőnek az otthon, a kis családi kör legyen egész világa, mindensége. S ha itt nem találja fel boldogságát, akkor az egész világ fénye, pompája és hatalma nem képes azt neki nyújtani.

Ebben a férfiak rendkívüli előnyben vannak ismét a nőkkel szemben. Ők is boldogtalanoknak

TÁRCZA.

Rózsá-rege.

A sivatag rózsáról álmodott,
És sivatagról — ki hinné? — a rózsá:
De a mi ennél még sokkal bohóbb:
A sors szeszélye őket összehozta.

És mi történt? mi is történhetett?
Pár forró csók! s meghalt a drága rózsá;
Hercadtan hullt le gyöngéd levele,
És porait a Szamum széttaposta.

S ti hiszitek: itt vége a regének
S a többi rózsák okultak szegények?

Kutassátok csak gonddal sorra őket,
S fogtok találni köztük szenvedőket,
Fogtok s pedig a legszöbkek között,
Kiket a regg is álmélon köszönt,
Félénken érint a lány napsugár,
Köztük a szellő elfogulva jár
S zománcukon a harmat is remeg,
Oly búbájosak, oly gyöngédedek.

Ezeknek hogyha lelkét értenétek
S ismernétek a szín- s illat-beszédet,
Megtudnátok, hogy az a bús rege:
Egyetlen álmuk, éltük mindene!

Férfiakról — a nőknek.

(Kizárólag hölgyek figyelmébe.)

A „Magyar háziasszony” által kitűzött második díjjal jutalmazott pályamű. — Irta: **Sikor Margit.**

Jelige: Nő sorsa a férfi.

Ha azt mondhatjuk: „Férfi sorra a nő: mért ne mondhatnók ezt megfordítva is? sőt még sokkal jogosabban és alaposabban mint amazt, mert az élet színpadán minden lépten nyomon akadunk nyomos példákra, melyek fényesen illusztrálják azt az állítást, hogy a nők életében a férfiak játszanak a sors szerepét: ők képviselik azt a végzetet, mely boldoggá vagy boldogtalaná tehet egy szegény asszonyt.

Bizony úgy van! A „teremtés urai” lelkületéről, gondolkodás módjától, műveltségétől és jellemétől függ a „gyenge nem” jóvalta.

Azt mondják a tizenkilencedik század férfiai (és talán már Krisztus előtti időkben is nagy előszeretettel hirdették), hogy egy nő számára csak egy élet boldogság létezhetik ezen a világon, csak egy életcéll, egy hivatás és egy kötelesség: hogy szívének minden idegszállával, lelkének minden erejével, egész lényének szenvedélyével, forró vágygáttal igekezzék annak a magasatos feladatnak hű betöltésére, hogy egy hosszú, zaklatott, és talán keserűségekkel teljes életet édesítsen meg a férfi számára.

Egy szóval: hogy férjhez menjen és boldogiton!

Nehéz feladat, mely egy esomó önfeláldozást és önzetlenséget kíván.

Ezer szerenese, hogy férfiak nem olvassák ezikkemet, mert különben feljegyezhetné ennél a

Itt van mindjárt például a kivilágítás. A hérló világít akkor, ott s addig, a mikor neki tetszik; a rendőrség nem ellenőrizheti kellőleg svindli-manipulációját, mert esekély számmal vannak — s mi a sötét utcákon ezen esekélyesség miatt szépen be is törhetjük a fejünket, ha esetleg a hold nem segít rajtunk.

A mindkét nembeli esavargók — valóságos egyiptomi csapás módjára — sáskákként lepik el városunkat s ha ma egy-kettőt eltoloncolnak, holnap bizonyosan ismét visszajönnek a jó madarak. A rendőrség persze nem kísérheti szemmel őket, mert hát esekély a létszám!

És mit szólunk az egészségügyet illetően? mely közvetve szintén a rendőrség keretében tartozik. Vannak utcák, melyeken az összehalmozott szemét, kimondhatlan piszok stb. oly romlott levegőt produkál, hogy még a legegészségesebb ember is belébetegszik! A rendőrség igen természetesen nem segíthet a bejón, mert hát egy-egy nagyra-beesült tagja két-három esztendőben tán egyszer vetődik az emilyen pestist kigőzölő utcákba!

Hát a közbiztonság? Erről már pláne szólni sem lehet! Bármely gazember a legkényelmesebben lebunkozhatja az embert, különösen éjnek idején, a város kellő közepén is; kirabolhatja magát a városházát is, mert . . . mert? . . . ismét ugyan- csak rendőrségünk semmit sem ér!

A főtevezőt kivéve, — melyen éjjelente egy pár városi hajdu rozsdás, rozoga muskétákkal felgyverkezve egyszer végig sétál — a többi mellékutczák — száma mintegy 26 — sohi se látnak rendőrt. Ha két ember összekap ezen mellék- utcákban, akár nappal is, agyba-főbe verhetik egymást; hiába kiabálnak policzáj után, mert hát a mi rendőrségünk — műszóval élve — az ugy- nevezett „poszt“-okat nem ismeri!

Areznak pirul, ha csak rá is gondolunk a közérkölesiségre, mely a számos patentírozott lebuji- ban dúsán burjánzik rendőrségünk tudtával s szem- e láttára, mely tehetetlenségében annyira megyen, hogy még azt a markába nyomott hivatalos nád- pálcát sem tudja erélyesen forgatni.

Az utálatos, visszataszító képek ez csak vázlat! de úgy hiszünk, hogy a városi képviselőtestület ebből is elég világosan kivetheti az oesmány kompozíciót, melynek keretétől önmaga, illetve mindent felülmúló indolenciája szolgál.

Ne higgye azonban senki sem, mintha mi mindezen rendellenesség okát egyenesen városi kapitányunkra s közvetlenül a rendőrségre akarnók tolni.

Korántsem!

Birunk annyi felfogással s gondolkodó tehet- séggel, hogy a városi kapitány 14 rendőrrel — kik a városházán a hivatalos szolgálatot is végzik — éjjel-nappal nem képes egy oly népes vá- rosban, mint Eperjes, a rendet kellőleg fenntartani.

Másban van itt a hiba.

Azt okoljuk mi ugyanis nagyon erősen, hogy eddigelé egyetlenegy városi közgyűlésben még csak érintve sem lett a rendőrség reorganizálása!

Városunk kapitánya — mint olyan, a ki közvetlenül érdekelve van a dologban s mint a ki legjobban ismeri az állapotokat — avagy hát akár más városi képviselő is igen könnyen megtehetné azt, hogy a városi közgyűlésben felállna s elmon- daná ezt a pár szót: „Uraim! így, meg így áll a dolog; mostani rendőreinkkel nem existálhatunk továbbra is; tessék intézkedni, hogy azok száma legalább is megdupláztassék s különösen arra is figyelemmel méltóztassanak lenni, hogy a szerve-

érzik talán magukat, ha olyan a feleségük, aki nem tud megfelelni az ő igényeiknek; de kimennek a nagy világ piacára küzdeni, dolgozni, kenyeret keresni; a mozgalmas élet, az idegen emberek tár- sasága, az élet sürgés-forgása szórakoztat, felüdít; a szellemi munka elvonja figyelmünket saját szívünkől és feledtetni velünk az a sebet, amely talán otthon, a négy fal esendés magánya között, a gé- pies munkával foglalkozó szegény asszony lelkében folyton sajog és fáj!

A férfiak nagyon gyorsan találunk vigasztal-ásra. Ezer alkalom csábítja őket a mulatságra, a könnyelmű feledésre és ezer ajak sugja fülébe: „Te férfi vagy, neked minden szabad! Kárpótold magadat!” — És ő kárpótolja magát az otthoni boldogság hiányaért, s a világ zajos mulatsága és küzdelmes fáradozás el is feledtetni szórakozó lel- kével azt, hogy ő nem egészen boldog.

De a szegény asszony nem szórakozhatik, nem ölheti boldogtalanságát a zajos mámorba. Még ha megtehetné, se sikerülne neki. Mert nála az egyedüli életcél, egyedüli hivatás van tönkre- téve: hogy boldog legyen, és boldogíttson. Ő nem léphet ki a nyilvános életbe, hogy egy nagy esz- méért lelkesítsen, hogy egy nagy célért küzdjön, hogy szívének fájdalmas ürét kitéltse valamely komoly törekvéssel; az ő világa a családi élet négy kis fala között van, s ha itt nem lel fel a kere- sett boldogságot, akkor sehohol többé.

Ha férje durva, kíméletlen, önző, — neki tűrni kell némán és szenvedni hallgatag vértanu- sággal. Ha kicsapongó és könnyelmű, nem vet- het gátot szilaj szenvedélyeinek, s könnyes szem- mel engednie kell az áradatnak, uszni a kárhozat felé; ha pazarló, ő hiába takarékoskodik és nél- küöz, hiába von meg magától mindent önfelá- dozó szerelemmel, ők tönkre fognak menni s

zendő rendőrség kvalifikációsális tekin- tetben is megfeleljen a mai civilizált század értel- mében vett policzájnak!

Ezért a néhány szóért senkinek sem ütök be a fejét!

Kívánsiak vagyunk, hogy a legközelebb megtartandó városi közgyűlésben találkozzék-e majd olyan bátor ember, a ki az Augias istállójának kitisztítására vállalkozik.

Eperjesi színház.

Szombaton, f. hó 9-én Sardou világhírű szin- műve „Fedóra” került színpadra felígelt ház előtt. Az előadás egyike a legsikerültebbek közé tartozott: jó betanulás, helyes szerepkiosztás s minden tekin- tetben összevágó játék jellemezte. Az oroszánrészt Cs. Szabó Ilkát illeti meg, ki a czimszerepben igazán oly bravour alakítást mutatott be, mely a legfelelősebb igényű közönséget is minden kifogás nélkül kielégíthette volna. Szabó Ilka ezen nehéz czimszerepet oly helyes lélektani felfogással s mesterileg alakítá, hogy minden habozás nélkül mondjuk ki, hogy játéka a művészet oly fokán állott, melyre csak az avatott s elsőrangú művészek bírnak felemelkedni. Hasonlólag nagy elismeréssel kell szólannunk Peterdi Ipanofjáról, melynek alakí- tása méltán hozzáillett a Szabó J. Fedorájához. Tolnayné (Olga) játéka mint rendesen kifogástalan volt. A többi szereplők többé-kevésbé szintén hely- lyüket állták.

Vasárnap f. hó 10-én ugyanezen esekély számu közönség előtt Almási Tihamér „Czigány Panna” című népszínműve került színpadra. A czim- szerepben Réthy Laura aratot megérdemlett tap- sokat, ugy kedves fürge játéka, mint szép énekeért. Tolnayné (Ilus) elragadó naiva volt. A többi szerep- lők, u. m.: Csige, Balassa, Mikei szintén kielégi- tettek.

Hétfőn f. hó 11-én, Réthy Laura jutalomjátékául az ismert, örökké kedves zenéjű „Kornevillei ha- rangok” operette került színpadra zsúfolt ház előtt. Ezuttal tisztán Réthy Lauráról szólunk, ki Sorpolette néhez szerepével először próbálkozott meg, még pedig, mondjuk ki mindjárt, hogy teljes sikerrel. A köz- zönség frenetikus tapsal fogadta kedvezetét, kit két szép koszorúval s több eskorral tisztelt meg. Az egész előadás pompásan sikerült s a többi szereplőknek is bőven kijutott a tapsból.

Kedden, f. hó 12-én Dóczy „Utolsó szerelem” című vígjátéka, Balassa (Lajos király) ez este nem neki való szerepet játszott. Tökés Emilia (Erzsébet) kis szerepében is érvényre tudta juttatni játékát. Peterdi Aporja teljesen kifogástalan volt. Egész határozottan kimondjuk, hogy Peterdit az egész évad alatt nem láttuk hasonló, neki való szerepben. A becsületes, de könnyelmű s hevesvérű Aport oly nagy természeti hűséggel adta, hogy szerepkörben határozottan szép reményekre jogosít. Cs. Szabó Ilka (Drugeth Mária) helyes felfogással alakított s ujjalag volt alkalmunk tapasztalni, hogy teljesen otthon van a színpadon. Veress (Carrara herceg), Tolnai (fia) s Tolnaié (leánya) szintén kifogástalan- ok voltak. Különösen Tolnaié beleélte magát ideahisztikus szerepébe. A komikus Lőfő szerepe Mikeinél jó kezekben volt.

Szerdán, f. hó 13-án Mikei jutalomjátékául „Tékozló” látványos tündérrege. A darab már elavult s eleinknek tetszhetett, hanem a mi igé- nyeinket bizony nem elégíti ki. Nem is boesátkozunk bővebben az előadás bírálatásába, csupán a jutal- mazandó játékát emlíjük meg, ki mint „Bálint,

eldobolják a házat fejük felett. A férfi a tett embere, az ő sorsának intézője, az ő „ura”, ki teljhatalmulag rendelkezik a vagyon és családi boldogságuk felett.

Amilyen jelleme van, olyan családi életet teremt; tud boldoggá és boldogtalanná tenni, iri- gyeltté és részvétre méltóvá, szegényenyé és elha- gyatottá.

Királynőt esinál belőled vagy koldusszonyt, mert: nő sorsa a férfi!

Együtt sirunk azzal a kétségbeesett szegény teremttel, ki haját tépi névtelen fájdalomában vagy fehér kezeit tördeli, s együtt mosolygunk azzal a boldoggal, kinek az élet beváltotta a csil- logó álmokat komoly valósággá, ki édes, zavarta- lan boldogságot talál kis fészkében, kit ölelő karok melegen védnek az élet esélyei, támadásai ellen és aki avval a kimondhatatlanul édes meg- nyugással teljesítheti kötelességeit, veheti vállára az élet apró gondjait és terheit, hogy jó férje van, akiért boldogság szenvedni is.

Mert vannak jó férjek is, kik gyöngéd, szer- rető lélekkel egyengetik az utat a kis lányomok előtt, kik magasztosan használják fel hatalmukat és jogukat, hogy védjenek, vigasztaljanak, szeres- senek és boldogítsanak.

És ezek boldog jövőt teremtenek az asszony- nak, mert: „nő sorsa a férfi!”

Becsüljék meg hölgyeim ezeket a ritka pél- dányokat, mert:

„Egy jó férj oly drága kincs,
Mely elegendő megbecsülve soha sines!”

Az ablaknál.

A tavaszi nap beküldte sugarait az ablak- üvegeken; játszva sikamlottak végig egy képek

Flottwell inasa” igen jól alakított s különösen coupletjei tetszetek.

Csütörtökön, f. hó 14-én színpadunkon először „Gasparone” Millöcker operetteje. A darabnak igen szép, fülbemászó zenéje van s méltó párja a „Kol- dusdiák”-nak. Sajnos, hogy magáról az előadástól nem nyilatkozhatunk ily elismeréssel. Első sorban ki kell emelnünk, hogy egy primadonnának nagyon is éreztük ez este a hiányát. Fratta Vilma (Carlotta) nem képes még ily nagy szerepeket betölteni. Hangja még sok iskolázottságot igényel, hogy ily nagyobb szerepekben is érvényre tudjon jutni. Ez este pl. a harmadik padosorban már alig halottuk a hangját. Csige L. (Erminio) szépen énekelt, míg ellenben Németh (Benozzo) nagyon is takarékos- kodott a hangjával s játéka sem volt megfelelő, mert alakításában az együgyűséget illetően nagyon is tulhajtott. Réthy L. (Sora) mint rendesen kedves volt s szépen énekelt. A darab sikeréhez hozzá- járultak: Mikei (podesta) és Follinus (Sindulfo), a ki azonban szintén tulzott egy kissé.

Külfélék.

Köszönetnyilvánítás Azon szives részvé- tért, melyvel elődöm néhai péchujfalusi Péchy Luczián úr halálának évfordulója alkalmából rendezett gyászünnepélyt a t. ez. hatóságok s a nagy- érdemű közönség emelkedettebbé tenni szíve- sek voltak, fogadják a legőszintűbb köszönetem nyilván- tását. Ez alkalommal nem mulaszthatom el külön- ösen nagyságos és fötisztelendő Pletényi Endre apát úrnak keszses és önzetlen közreműködéséért szívélyes köszönetemet kifejezni. Kelt Eperjesen, 1885. évi május 11-én. Palugyay Gusztáv s. k. kir. törv. elnök.

Requiem. A néhai Péchy Luczián elhalá- lozásának évfordulóján megtartott gyászistentiszte- leten Kovaliczky Jolán, Breyer Zsófia s Hajts Ilka urhölgyek a sopránt, — Kovácsy Jolán urhölgy s Zsebraczky Géza ur az altot, — Lévy István s Kasztrovsky József urak a basszt és Krisch Agoston s Hirschmann Ferencz urak a tenort énekeltek. A kvartett igen szépen működött.

Berzeviczy Albert miniszteri tanácsos, azon alkalomból, hogy az „Eperjesi dalegylet” tiszteletbeli tagjává választotta meg, egy meleg- hangon irt levelet küldött az egylet elnökéhez, melyben megköszönte a megválasztást s az egylet pénztárának 10 frtot küldött.

Ügyvédi iroda. Dr. Szehtlo János, városunk szülötte, ügyvédi irodáját legközelebb nyitotta meg a főtevezán fekvő Oravecz-féle házban.

Berthóty Imre megyénk szülöttje s volt girálti kir. aljárásbíró a „Pozsonyvidéki Lapok” igen elismerőleg s meleg hangon ír azon alkalm- ból, hogy járásbírónak neveztetett ki. Nevezett lap sorait szóról-szóra ezekben közöljük: „Malaczkaí járásbíróvá Berthóty Imre, ottani albiró neveztetett ki. Bizonyára megelégedést fog kelteni e kinevezés az ottani döntő körökben is, melyben e derék s buzgó magyar nemes tekintélyes szerepet visz, s úgy ott, mint járásszerte általában közszeretnek örvend.”

Az eperjesi és girálti kir. járásbíró- ságoknál beszüntetni tervezett egy-egy albirói állomás kérdéséhez már többször hozzászóltunk. Legközelebb említettük, hogy az eperjesi ügyvédi kamara ez ügyben tett felterjesztésére az igazság- ügyminiszterium igen furesa választ adott, melyet most egész terjedelmében közlünk; tessék belőle

széles aranykeretén, s fényes esikot vetettek a nehéz, vörös bársonyfüggönyre.

Az asszony ott ült az ablaknál, himzéssel kezében, s kitekintett az utcára. Férje egy zsölle- ben elnyulva, újságot tartott a kezében s sziva- rozott.

Szép, fiatal volt az asszony, finom arczsin- nel s gazdag, aranyszőke fürtökkel. A férj valami- vel idősebbnek látszott; karesu, elegáns alakja volt s nemes, kissé fáradtnak tetsző arca.

A nő köhögött.
— Nem dohányozhatnál-e kevesebbet, édesem?
— Nem tudtam, hogy bánt. Hisz te magad is füstölsz ezigaretteket.

— De sohasem a szobában.
— Jól van, azonnal elmegyek a szobámba, legalább egyszerre megszabadulsz a szivarfüsttől s én tölem, a mi kétszeres gyönyörűség lesz.

— Ne pörlekedjünk, édesem, hisz ez oly kö- zönséges dolog. Maradjunk inkább közönyösek, mint eddig, ez sokkal előkelőbb. Mert hát mi jól nevelt emberek vagyunk, ugy-e? Te kamarás s előkelő család sarja; én igaz, hogy csak egy kopen- hágai nagykereskedőnek egyszerű leánya vagyok, de hát elég pénze volt az apámnak arra, hogy ne csak finom nevelést szerezzem neked, hanem finom . . .

— Miért nem folytatod? Finom férjet is, azt akartad mondani.

— Te mondtad, nem én.

— Ez a fényűzési ezikk ma olesón megsze- rezhető. Hisz oly sok a szegény nemes.

A fiatal nő könnyen felsőhajtott.

— Akárhányszor nagyon drága az ára, — suttagá.

A kamarás letette szivarját s a hirlapot és

kiokosodni. Ime: „Miután jelenleg a girálty kir. járásbírósnál egy, az eperjesinél pedig 2 albiró tényleg alkalmazva van s így a kérdéses megszüntetés most még úgy sem föganatosítható, felhatalmaztam egyidejűleg a törvényszék elnökét, hogy annak idejében, midőn a girálty és különösen az eperjesi kir. járásbírósnál albirói állás üresedésbe fog jönni, f. évi 5500. számú rendelet megváltoztatása céljából, az azon ideig terjedő ügyforgalmi adatok felhasználásával és a személyzet létszámának meghatározásával figyelembe veendő személyzeti s nettó egyéb viszonyok érintésével újabb felterjesztést tegyen.“

Égi tünemény. Mult pénteken esti 11 órakor pompás holdszivárvány volt látható, mely a fény és színek intenzitására nézve versenyezhetett volna a napszivárvánnyal.

Magyarosító egyesület. A magyarságot és népnevelést Sáros megyében terjesztő egyesület 1885. május 4-ikén tartott igazgató-választmányi ülésének az 1885. március 30-iki és ápril 20-iki igazgató választmányi ülések jegyzőkönyvének hitelesítésén kívül fontosabb tárgyai a következők voltak. Legelőbb is kimondatott, hogy ezentúl az igazgató választmányi ülésekre kivétel nélkül minden tag posta útján fog meghívotni; azután elhatározatott, hogy az ez évi rendes közgyűlés június első felében, a megyei közgyűlés napján, délután 3 órakor tartatik meg. Jelentetett, hogy a kapronczai iskola és óvó ügye rendeztetett; hogy a nmtgú pénzügy-miniszterium 1885. március 28-án 18.328. sz. a. a sóvári óvónak 240 frtnyi összeget adományozni méltóztatott, a mi hálás köszönettel vétetett tudomásul; hogy egyes, elnök a kolozsvári közművelődési egyletet alakuló gyűlése alkalmával üdvözölte, a mi helyesleg vétetett tudomásul; hogy Szabó Ede, mint az „Eperjesi Széchenyi-kör“ színi szaky. elnöke, az 1885. jan. 21-ikén rendezett műkedvelői előadás jövedelméből 38 frt 70 krt küldött az egylet pénztárába, a miért az egyesület a műkedvelőknek köszönetet szavazott; hogy a nmltsgú vallás- és közoktatásügyi minister ur 1885. ápril 13. 5057. sz. a. a berzeviezi áll. el. iskolánál megtakarított 344 frtot a berzeviezi óvónak adományozta. A nmltsgú minister ur e kegyét megköszönni Hörk J. jegyzőre bízott. Elhatározatott, hogy a pénztár-vizsgáló bizottság rendezésére az egyesület összes hivatalos iratai, jegyzőkönyvei bármikor kiadandók, hogy e bizottság az egyesület vagyoni állapotainak teljesen hű képét festhesse, továbbá hogy a hátralékok megintetnek hátralékaik mielőbbi befizetésére. Végül felolvastatott Hajtinger János jelentése, mely szerint Töltszéken tagok híján, vidéki kört alakítani nem sikerült.

Választás. Kis-Szebenben a Demeter Gábor városi erdőmester elhalálása folytán üresedésbe jött állomásra, erdő-vigyzói ezimel ideiglenes minőségben Schleiminger Egyed választott meg 25 szavazattal, a Krausz Antal 20 szavazata ellenében.

Katonai szemle. Mult vasárnap este érkezett városunkba Szepesváraljáról Kees György tábornok Netuschell alezredes kíséretében. Ő exciája a „Fekete Sas“ szállodában szállott meg, hol este tiszteletere fényes bankettet rendeztek, melyen házi ezredünk összes tisztjei s báró Mengersen honvédmegye is részt vettek. Hétfőn az ezred Sitka Gusztáv ezredes vezénylete alatt kivonult a Salgó melletti rétre. Ő exciája 1/2 9 órakor érkezett meg a helyszínére s megérkezését a katonazene a himnussal az összes dobosok pedig a general-marssal jelezték. Miután Sitka ezredes je-

lentette a létszámot, ő exciája ismételtén dícséretét fejezti ki a katonaság kifogástalan magatartása s jó kinézése fölött s elrendelte, hogy a 3-ik zászlóaljából Zergdlern százados vezénylete alatt egy hadiszázad alkottassék. Ezen század gyakorlata teljesen kielégítette ő exciáját, mire a 2-ik zászlóaljából alkottatott egy század, melynek gyakorlata szintén kifogástalan volt. A gyakorlat 1/2 12 órakor végződött, a midőn is exciája teljes megelégedését s elismerését fejezte ki Sitka Gusztáv ezredes előtt, hogy az ezredet ily meglepően jól képezte ki. Ezen magas megelégedés s elismerés kinyilvánítására a napi parancs útján közhírré tétetett. Délben a tiszti-menegében közös étkezés volt. Délután Ő exciája a kaszárnya helyiségeit s a katonai kórházat vizsgálta meg s dícséretére legyem mondva Sitka Gusztáv ezredesnek, hogy mindkét helyen kellemesen lepte meg ő exciáját a példás rend s tisztaság. Különösen tetszett ő exciájának Sitka Gusztáv ezredes azon intézkedése, hogy minden egyes legény jelenleg ivópohárral s tányérral van ellátva, mely körülmény igen fényesen bizonyítja, hogy házi ezredünk derék ezredese minden egyes közlegény sorsát a szívvel hordja. Ő exciája a tapasztaltak után Sitka ezredes előtt ujjal teljes megelégedését fejezte ki s a keddi déli vonattal Kassára utazott.

Az „Eperjesi dalegyet“ által f. hó 14-én a Flogel-féle kertben rendezett hangverseny, — vagy a mint ők nevezték „főpróba“, — várakozáson felül jól sikerült. Az előadott énekdarabokat a kassai dalárda zászlószentelési ünnepén fogják előadni s hisszük, hogy ott is babérokat aratnak velük. Különösen megnyerte a közönség tetszését a Glagovác Tamás által el adott „iskolamester.“ A közönség nem jelent meg olyan szép számmal, mint a melyet a multság megérdemelt volna.

Meghívó. A sárosmegyei róm. kath. népnevelők egyletének tapolyi esperesi köre, f. év május hó 28-án reggel 9 órakor Kurimán tartandja rendes közgyűlést. E gyűlés alkalmával be fognak szedetni a tagsági díjak is.

Közegészségügyi állapotok. Megyénk területén a közegészségügyi állapot igazán aggasztó mérvet kezd ölteni. Hogy szavunk nem pusztá föltevére épített állítás például felhoztuk a 3 szab. kir. város mult havi népesedési statisztikáját. Ugyanis Eperjesen született 29 gyermek (s 3 halva), míg ezzel szemben meghalt 42 egyén; Bártfán született 15 gyermek s meghalt 12 egyén — 11 Kis-Szebenben született 4 gyermek s meghalt 11 egyén. A halálzási többlet tehát 21-et tesz ki, mely szám tisztán a 3 sz. kir. város népességére vonatkozólag mindenestre oly föltűnően nagy, hogy az egyes községekben, hol egyrészt a kellő gyors orvosi segély másrészt pedig a megkivántató szakszerű ápolás hiánya miatt, a halálzási quantumot aránylag jó g o s a n még t ö b b r e tehetjük. Ha ezek az állapotok még sokáig ily egyforma kriminális stádiumban maradnak, egész bátran kimondjuk, hogy lakosságunkban az amerikai kivándorlás által okozott szám-csökkenés egy színvonalon fog állani az elhalálások által okozott csökkenéssel. A különbség csak az a kettő között, hogy ez utóbbi sokkal hátrányosabb az előbbinél, mert míg a kivándorlók legtöbb esetben szép összeg pénzket juttatnak megynkbe s nagyjából visszafizetnek Amerikából, addig a másvilágról se pénzforgalmunk nem nyer erősbülést, sem pedig az oda költöztek nem térnek vissza. Tenni, sürgősen s erélyesen intézkedni kell ez ügyben, hogy a baj még csirájában elfojtassék! . . Videant consules!

Szidelszky Antal kis-szebeni tanító; meghalt 1885. ápril 25-én Mindig azt hittem, hogy kollegái közül egyik vagy másik szentel pár sort e lapokban emlékeztetnek; e hitre annál is inkább voltam feljogosítva, miután a k.-szebeni tanító urak néha-néha fölkeresik soraikkal e lapot is, sőt nemrég testületileg is vették igénybe a t. szerkesztő úr szívességét, készséggel irván alá egy néhány furesaságot; de most, midőn egyik általán becsült tárgyról van szó, a ki megérdemelte, hogy ezen az uton is tegyenek le egy-két nefejeits virágocskát frissen felhantolt sírjára — most — lehet, hogy a nagy vesztéses fájdalomnak hatása alatt vannak — mélyen hallgatnak. Még fiatal ember volt, épen a férfikor tavaszát élte, s már is Kis-Szebenben tipikus alakjává nőtte ki magát. Ezzel ugyan nem sokat mondanék, ha azt hoznám elő, hogy K.-Szebenben mindenki ismerte, de úgy hiszem, hogy az elhunytat eléggé jellemzem, ha azt mondom, hogy mindenki szerette. Szerencsés ember, kinek ninesenek ellenségei! Pedig Szidelszky Antal azok közül való volt. Mondanom sem kell, hogy ezen általános szeretetet, becsülést első sorban kötelességei hű teljesítése által érdemelte ki magának. Hivatásbuzgó tanító volt ő, a ki még a törvény által megengedett 2 hónapnyi szünidőt sem vette igénybe, még akkor is maga köré gyűjté a kiesinyeket, mert mint mondá, ő tanítva is tud mulatni. Szabad óráit igen hasznosan tudta elrendezni. A helybeli kisgymnasiumban mint rajztanár működött; a kis-szebeni i d ő s z a k i dalárdának lepszorgalmasabb, letehetségesebb törzstagja; különösen jótékonyzélú multságok, dalestélyek stb. efféle fáradhatlan rendezője, igen gyakran létrehozója; s mindezeket ő maga tűszerezte az ő kifogyhatatlan humorával, jólelkűséggel, a véletlekig menő türelmével; mi esoda tehát, hogy K.-Szeben városa apraja-nagyja tisztelte, becsülte, szerette; mi esoda, hogy míg majdnem egész Szeben városa megtört szívvel állott a korán elhunyt gyzásos koporsója mellett, addig a kirendelt kiesinyek az őszinte fájdalom keserű könyveit hullatták szeretett tanítójuk halála fölött. Most már „esendes ember“ ő is; csak hat napi szenvedés döntötte le a sírba azt az erős testet, 32 éves korában, melynek legalább 80-at ígértünk. Most már nyugszik ő is; ő, ki életében oly keveset pihent, megérdemli tehát, hogy könnyű legyen a föld porai fölött!

Fegyelmi végtárgyalás az ügyvédi kamaránál. Mult hét kedden volt Bogányi János, ó-lublói ügyvédnek a fegyelmi végtárgyalása, mely vádlottra nézve elég enyhén végződött. Bogányi ugyanis bizonyos Károly György, 40 frt követelésnek behajtása iránti perét vállalta magára, hanem azt épen nem szorgalmazta valami buzgó módon, a miért aztán K. Gy. ügyvédét feljelentette az eperjesi ügyvédi kamaránál. A kamara vádlotthoz felhívást intézett a dolog mibenlétére vonatkozólag, mire azonban Bogányi nem látta szükségesnek válaszolni, s ezért indították meg ellene tulajdonképpen a fegyelmi eljárást. A vádló vádlottat megintésre s a fegyelmi költségekben való elmarasztalásra kérte elítéltetni, a védő pedig igen természetesen felmentést kért. A bíróság Bogányit hanyagság miatt megintésre ítélte a költségek viselésétől azonban, amennyiben azok egyrésztől sem lettek felszámítva, felmentette.

A tiszti-kert megnyitása. A tiszti-kertet, mint azt már lapunk mult számában jeleztük, f. hó 13-án nyitották meg. A hűvös időjárás csekély számú közönséget esalt ki a zöldbe. Itt egyúttal tudatjuk a közönséggel, hogy ezután minden szer-

lecsukta szeméit, hogy kissé szenderegjen. A nő néhány öltést tett a himzésen.

Oly csendes volt odakünn minden. Csak egy tovarobogó szekérnek a zaját lehetett hallani.

Egyszerre megzavarta a csendet egy férfihang, mely homokot kinalgatott.

A kamarás türelmetlenül fordult meg szőlőjében.

Most egy éles női hang szólalt meg:

— Homokot! Homokot!

— Hm, mormogá a kamarás, hát homokáruló nők is kiabálgtják tele az ember füleit. Azt hittem, csak férfiak foglalkoznak ezzel.

A felesége kitekintett az ablakon.

— A nő is tolja a targonezát, mondá.

— Ugy hát annál hamarabb fel fog dőlni.

— Óh nem, szólott komoly tekintettel a felesége, könnyebb a teher, ha a férj és feleség segítenek egymásnak.

Féltette a himzést és újra kinézett az utcára. A targoneza ott állott szemben az árnyékos járdán.

A férfi homokot töltött a mérőbe, a nő a targoneza oldalára támaszkodva, megpihent.

Óreg házaspár volt; a férfi őszbe esavarodva s meggörnyedve, kopott ruhában; a nő kiszáradva, mint egy mumia, durva gyapotöltönyben, nagy fekete szalmakalappal a fején.

A férfi zsákba tölte a mérőből a homokot, a nő felségítette azt vállára s visszamaradt, míg a férje bement a szemközt levő házba.

A fiatal asszony még mindig gondolatokba elmerülve tekintett ki az ablakon.

— Ugy látszik, nagyon érdekelnek téged azok a homokáruló emberek, mondá a férje.

— Igen. Arról gondolkozom, vajjon mióta lehetnek házások.

— Ugy-e?

— Bizonyára régebben, mint két év óta, mint mi.

— Meglehet.

— S képzeld csak, szeretni látszanak egymást.

— Rendesen így tesz az efféle népség.

— Ugy van, a szegények nem tudnak jobbat tenni, szólott gunyos mosolylyal a nő.

— A kamarás felállott s a felesége fölé hajolva kinézett az utcára, egyik kezével a szék karfájára támaszkodva.

A homokáruló férfi épen visszatért. Felesége letörülte gyapot kendőjével az izzadságot homlokáról s elővett egy üveg sert s néhány darabka vajjas kenyert.

Aztán leültek a targonezára s hozzáláltak az étkezéshez.

A kamarás és felesége kíváncsian néztek rájuk, különösen pedig a nő.

De a kamarás többlet nézett feleségének gazdag, szőke, a napsugarak által megaranyozott fürtjeire s bájos nyakára. Mélyebben föléje hajlott s beszívta az őt környező édes illatot.

— Nézd csak, Lajos, most civakodnak egy darab vajjas kenyér fölött.

— Csupa szeretetből történik. Egyik sem kívánja magának a legjobb falatot.

— Most ime, megosztják.

— Csakugyan szép látvány. Még inkább előre hajlott, úgy hogy karja csaknem átfogta a nő derekát.

Különös, hogy eddig sohasem vette észre, milyen szép nyaka van a feleségének.

— Mit gondolsz, Lajos, vajjon meg fogják-e egymást csókolni az étkezés után.

— Talán.

Égő vágy támadt benne, hogy csókot nyom-

jon a karesu, rózsaszín nyakra, mely a fehér csipkékből kivált, s hogy a kezével megsimítse az aranyos fürtöket. De hát ilyesmit csak a mézes-hetek alatt szokás tenni.

— Nézd csak, most már készen vannak s a férfi pipára gyujt.

— S a nő nem köhög a dohányfüsttől.

— Lajos!

A hangjában volt valami kérő, valami lágy, a mit eddig sohasem hallott.

Jóformán nem is tudta, hogy történt, de az ajkai egyszerre hosszú csókban nyugodtak a rózsás nyakon.

— Ugyan, Lajos, mit csinálsz?

— Vajjon nem — nem kísérhetnök-e meg, egy kissé szeretni egymást?

Leült a mellette levő vankosra s szorosán átkarolva tartá.

— Nekem nem lesz nehéz, Lajos; én mindig szerettelek.

— Ugy hát könnyebben fogom tolni ezentul a házasság homokos targonezáját. A könnyű legényélet után eleiate kissé szokatlannak s nehéznek találtam.

— S egy más nő is tolt, úgy, hogy csaknem feldőlt.

— De most már te fogsz nekem segíteni s akkor könnyebb lesz a teher.

A homokárús és felesége tovább vonszolták a targonezát s felváltva kiáltották:

— Homokot! Homokot!

A kamarás és a felesége nem állottak többé az ablaknál s nem néztek utánnok.

Szorosán egymáshoz simultak, mélyen betekintettek egymásnak csillogó szeméibe s a jövőnek mosolygó képeit pillantották meg azokban.

dán delután kerti multság lesz a tisztí kertben. a mit az alsó kaszárnyában kitűzött vörös-fehér zászló is mindenkor jelezni fog. Ha a zászló nem volna kitűzve, akkor a kerti multság elnapoltatik.

Fürdőmegnyitás. A gróf Wengerszky család tulajdonát képező, Ischla-fürdő, mely városunkkal omnibuszszal közlekedik, f. hó 14-én nyitották meg. Az Ischla-fürdő gazdag iblany s kénartalmu vize miatt különösen eszűbántalmakban szenvedőknek ajánlható.

Fagyos szentek. Az ómenes szent triumvirátus, a gazdák réme, Pongrácz, Szervác s Bonifác napokat szerencsésen, minden nagyobb baj nélkül, eltűnt keresztül. A hideg iránt előszeretettel viseltető szentek fagyos lehelletükkel a kerti vetemények s fák kisebb mérvű megrongálásánál nagyobb kárt nem okoztak megyénkben.

Közmunka. Az ez idejű közmunka kivétel felsőbb helyen is jóváhagyatott, minék folytán a városi hatóság felhívja a lakosokat, hogy a közmunkának ledolgozása végett a városi mezőfelügyelőnél jelentkezzenek; azok pedig, kik a váltásdíj lefizetését vállalták el, azt f. évi június hó végeig tartoznak a városi házipénztárnál lefizetni.

Állami iskolák. Örömmel értesültünk a kir. tanfelügyelő e havi közg. bizottsági jelentéséből, hogy a vallás s közoktatás miniszterium rendeletéből megyénk területén több állami iskola létesítése ügyében a kellő intézkedések részint már megtették, részint pedig azok felállítására a tárgyalások folyamatban vannak. Ezen kérdés végleges megoldása megyénk népművelése érdekében annyira sürögő természetű, hogy alig várjuk az időpontot, melyben egész határozottan regisztrálhassuk az állami iskolák életbeléptetését, oly helyeken, ahol az illető felekezetek a legjobb akarat mellett sem hozhatják meg a nagy anyagi áldozatot, melyet a felekezeti iskolák fenntartása igényel.

Nyugdíj. A vallás s közoktatás miniszterium Sárpaty László, ladoméri volt gör. kath. tanító özvegye s árvái részére évi 168 frtnyi nyugdíjsegélyt utalványozott.

Állami segélyek. A vallás-és közoktatás miniszterium a kis-szebeni iparos tanonciskola részére az 1884-ik tanévre 300 frt, a berzeviczei kisdudóvoda szükségleteinek fedezésére 344 frt, Koscs András sznákói s Moszkva János sapinyeczi g. kath. tanítók részére pedig 20—20 frtnyi segélyt engedélyezett.

Adóbehajtás Megyénk területén a múlt hó végéig összesen 262926 frt 81 kr. állami adó volt behajtandó, mely óriási összegre csupán 19728 frt 89 kr. hajtott be áprilisban, s így még mindig 243197 frt 92 krnyi adóval vagyunk restancziában. Igazán Isten esodója volna, ha már egyszer azt is konstatalhatnók, hogy nincs adóhátrálékunk. Hanem hát úgy látszik, hogy ez olyan dőre kívánság, melyet még maga a kir. adófelügyelő úr sem merészel még csak megálmodni is!

Az új főrendek cenzusának megállapítása végett a pénzügyminiszter körrendeletet intézett valamennyi kir. adófelügyelőhöz. A reformtörvény szerint ugyanis a 21-es bizottság jegyzékéből kimaradt főrendek 3 hó alatt kötelesek a tagsági jogosultságukat, tehát a 3000 frtos cenzust is igazoló okiratokat a főrendház elnökének bemutatni. A pénzügyminiszter ehhez képest megállapítja az adófelügyelő által a bizonyító levél kiállítását körül követendő eljárást, az okirat kiállításának módját s mindezekért az adófelügyelőket személyesen teszi felelőssé.

Az országos közegészségügyi felügyelők már elfoglalták hivatalukat a belügyminiszteriumban. Jelenleg a központi munkálatokat végzik s csak később fognak beosztatni, illetve kiküldetni az ország különböző vidékeire a törvény által kiszabott közegészségügyi intézkedések felülvizsgálása és ellenőrzése végett.

A sorozás eredménye. Megyénk területén az ez idejű sorozás igen rosszul ütött ki. A 9 sorozó járásban ugyanis állítandó lett volna 804 az újoncz — s 178 a póttartalék javára, összesen tehát 982 legény. Ezen kivétellel szemben besoroztatott az újoncz-jutalék javára 500, maradt hátrálék 304; — a póttartalék részére pedig senki sem lón állítva, s így az összes hátrálék 482 legény, vagyis a kivett jutalék 50 százaléka. Jelenző, hogy a 3-ik korszályból távolmaradt hadkötelesek száma 3052 volt, kik közül 1933 Amerikában van.

A bártfai iparos tanonc iskola szükségleteinek fedezésére a vallás s közoktatás miniszterium az 1884-ik tanévre 300 frtnyi állami segélyt engedélyezett.

Bártfai műmalmok. Bártfa városa ugyan csak könnyű szerrel jutott hozzá a műmalmokhoz. Bizonyos Hoffmann Péter, gácsországi illetőségű egyén ugyanis azt az előnyös ajánlatot tette a városnak, hogy ő hajlandó az ottani rossz s primitív berendezésű lisztőrő malmokat műmalmokká átalakítani, ha a város 20 évre bérbeadja azokat neki. A vállalkozó évi bér fejében 2300 frt fizet, azonkívül a felső és középső malmokat a saját költségén építi fel, a város csupán az anyagot szolgáltatja hozzá a vas kivételével, — a gépezetet maga szerzi meg s a malmokat amerikai systéma szerint rendezi be; betetőzésül pedig a hús év elmúltával kötelezi magát úgy az épületeket, mint a berendezést teljesen használható állapotban a város birtokába bocsájtani. Bártfa város képviselő-

testülete igen természetesen örömmel fogadta az ajánlatot s a vállalkozóval meg is kötötte a szerződést. Hiszük, hogy a vállalat életre való lesz, s kifizeti magát, annyival is inkább, mert az egész ottani vidéken nincs egyetlenegy valamire való malom sem.

Amerikai pénz megyénkben. Postai adatok szerint az 1883-ik évben s az 1884. év I. negyedében az Amerikából megyénkbe postán küldött pénzüsszeg meghaladta a 700.000 frtot, míg a múlt év IV-ik s a f. év I. negyedében küldött pénzüsszeg 125.000 frtot sem üti meg, mely körülmény arra enged következtetni, hogy tőnjainknak nem lehet valami nagyon fényes dolguk az új Eldorádoóban.

Zsebfalva községe postahivatalt kér, mert ugyancsak ráférne, amennyiben nevezett község a postahivatalokkal bíró szomszéd községektől bizonybizony kissé távolra esik.

Uj beosztás. Renesissó és Uszfulu községek július 1-től a kis-szebeni adókerületbe, Kohány, Orsócz, Körösta és Töltész községek pedig a girálti adókerületbe lettek beosztva.

A bártfai dom restaurálására a város igen nemeslelkűen 1885. január 1-től számítva öt évre évenként 3000 frtot, azontul pedig 2000 frtot, továbbá a restauráláshoz szükséges összes faanyagot ingyen ajánlotta fel.

Nem nálunk Sárosmegyében, hanem ott valahol a mandarinok országában történt. Egy szerencsétlen úri ember távol otthonától a fővárosban körülbelül 3 hét előtt gyanus körülmények között eltűnt. Hozzá tartozói belügyminiszterileg köröztték, személyét, kinézését teljesen leírták, és hogy még annál könnyebben től legyen ismerhető, arcképe oda volt ragasztva a csász. kínai rendőri lapba. Azóta, mint említett, majdnem 3 hét múlt el azonban, az úri ember sehol sem volt föltalálható; már a legrosszabbtól tartottunk, annál is inkább, mivel föltételeztük, hogy a 200 frtnyi jutalomdíj ösztönözni fogja a csász. kínai csendés rendőrséget! De mi történt! A nevezett úri ember három heti bujdosás után szerencsésen és hal' Isten segítségével eszenen tért vissza e napokban haza; sehol sem jutott tehát a csend- és rendőrségnek a 200 frtot könnyű szerrel megérdemelni. Ok tehát még könnyebben folyamodtak! mikor t. i. a körözött úr saját kertjében sétál, megjelenik két pangató csendőr azzal a lakonikus kijelentéssel, hogy ő nekik N. N. urat el kell fogniok, és saját otthonából Isten tudja hová vinniök. Csak Isten s a véletlen őrizte meg N. N. urat, hogy minden szerencsétlensége mellett még két zsendár földzete alatt nem tett meg pár orai Übungsmarschot!

Tüzevész. Folyó hó 2-ikán Hrabovesik községben kilenc ház, hét csűr és 2 darab tehén égett el; a kár mintegy 2200 frtra tehető. A tűz bizonyos Harvika Fedor csűrének a belsejéből ütött ki. Kételkedésnek okát eddigelé még nem sikerült kideríteni.

19 végrehajtás egy községben egyszerre. Megyénk kir. adófelügyelője Benedikócs községben a felszaporodott adóhátrálékok behajtása céljából legközelebb 19. mond tizenkilenc kielégítési végrehajtást kért ingatlanokra. A szerdai közigazgatási bizottság e végrehajtásokat egytől-egyig el is rendelte. Hát biz' ez egyszerre talán nagyon is sok; szegény Benedikócs község alig sejtje a kellemetlen végrehajtói vizitét.

Kucsini veszedelme. Kucsini községet a mellette folyó Tapoly vize minden évben áradással fenyegette, míg végre a múlt évben a község védelmére egy párhuzammú létesítették, a mely kitűnőnek is bizonyult, amennyiben most az egész Tapoly egyenes irányban folyik s az elzárt ágak a zárművek mentében be vannak iszapodva. Hanem most újra az a baj, hogy a víz magának a védművek felett új medret keres, illetve a védművek gyökerét körülmossa. Az ebből eredhető nagy bajt megelőzendő, az államépítészeti hivatal igen helyesen már jó eleve elrendelte a szükséges pótmunkálatok foganatosítását.

Soóvári tűz. Annak idejében regisztráltuk lapunkban a múlt hó 30-iki soóvári tüzet, mely alkalommal Ungár Manó, ottani koresmáros csüre, 76 drb báránya stb égett el. A gyújtogatót eleinte nem sikerült kinyomozni, most már azonban úgy látszik, hogy a csendőrség helyes nyomon jár. A gyanu ugyanis Ungárnak egyik szolgájára, bizonyos Kovaly Mihály, bujaki illetőségű egyénre irányul, ki kevéssel a tüzeset után Zuslya János, ottani kovácsmesterrel szövítába elegyedvén, őt e szavakkal „vigyázzon, hogy úgy ne járjon, mint a zsidó” fenyegette. A gyanu egyént letartóztatták, hanem úgy látszik, legalább igen sok körülmény arra mutat, hogy a gyújtogatásban magának a gazdának, Ungár Manónak, is bent volt a keze, mely föltevés annál is inkább elfogadható, mert a mint kült, a tűz által okozott kár jóval csekélyebb a biztosított összegnél. A bíróság feladata lesz kideríteni a valót.

Öngyilkos-jelölt. Lapunk múlt számában említettük, hogy a Flórián-utczán egy szolgáló f. hó 5-én az árnyékszékben felakasztotta magát, hanem szerencsére még ideje korán vágta el alatta a kötelet s kórházba vitték, hol jelenleg is gyógykezeltek. Az öngyilkos-jelölt leányt Szurni Veronának hívják, 17 éves, kis-szebeni illetőségű s özv. E. Teréz szivarárusnénál volt szolgálatban.

Tüzevész. F. hó 3-án körülbelül delutáni 3 órakor Alsó-Mirossó községben a Lügner Aron malma teljesen leégett. A tűz a padlásról ütött ki, hol mintegy három mázsa széna volt felhalmozva; hogy mikép fogott tüzet a széna, azt eddigelé nem sikerült kideríteni. A kár 700 frtra tehető, melylyel szemben a malom 600 frtig volt biztosítva.

Gyermek-hulla. F. hó 11-én a felső-vásártéri kúthól egy újszülött gyermek hulláját hozta ki, mely orvosi vélemény szerint alig lehetett két-három nap előtt oda bedobva. A csecsemő hullája durva rongyokba volt burkolva, a nyakán pedig zsinég okozta erős bevágás volt észlelhető, mely körülmény oda enged következtetni, hogy a szivtelen anya körülbelül megfojtotta gyermekét. A gyilkos anyát rendőrségünk erőlyesen nyomozza.

Tolonczok. Edelmann Daruch, bártfai — és Sporer Mendel, sztropkói illetőségű egyének e napokban N.-Sároson esavarogtak s ott a koldus mesterség nemes művészetét gyakorolták. A községi előjáróság az iparendély nélküli mestere mebereket városunkon keresztül illetőségi helyeikre tolonczoltatta.

Megbokrosodott lovak. Schwarz Ede, helybeli hentesnek lovai f. hó 12-én reggel egy úri ember esernyőjétől annyira megijedtek, hogy a fötuczán fékét veszítve, szilajan megijedtek, hogy a világnak. A szekérről az egyik kerék is elveszett, a megbokrosodott lovak azonban így is tovább vonszolták a szekert a rajta ülő kocsissal egyetemben, ki sehog sem bírta megfékezni a neki vadult állatokat. A Gombos-féle házzal szemben lévő vízmedenczénél végre sikerült egy rendőrnök a lovakat megállítani s a szegény kocsist kinos állapotából kimenteni. A kocsis annyira megijedt, hogy tüstént kitorra a nyavalya. A szerencsétlen embert a kórházba szállították.

A mezei egerek kiirtása. A szászországi mezőgazdasági lapban egy tapasztalt gazda nagyon egyszerű eszköze hívja fel a gazdák figyelmét és ez az ugynevezett földfűrő, melylyel egy 14—15 éves fű 40—50 centiméter mély lyukakat fűr és pedig az egerek által kitaposott utak mentében. A lyukak szélei lesimitandók s a kiemelt föld elszórandó. Az egerek a veszélyt nem sejtve a lyukakba bukdosnak s ott vesznek.

Cselekvő és szenvedő alak. Tanító: „Feri, ha én azt mondom: az apa megáldotta hat gyermekét — cselekvő vagy szenvedő alak ez?” — Feri: „Cselekvő. — Tanító: „Helyes, és hogy lesz szenvedő?” — Feri: „Az apa hat gyermekkel áldatott meg.”

A juhászbojtár. Több fiatal hölgy és ur kimentek faluzni. Az ut mellett látnak egy juhász-bojtárt juhait őrizni. Egy büszkébb hölgy fel akarván a többiek figyelmét kelteni, — azt mondja majd megtrétaltatja ő a bojtárt. Odamén a társaság s a kisasszony kérdezi a bojtártól, hogy van-e felesége? A bojtár felel, hogy nincs. Jó, mond a kisasszony, — végy el engem! „Nem kell nekem,” válaszol a bojtár. Erre egyik a társaságból azt mondja: bolond, ha azt a kisasszonyt elveszed, sok pénzt kapsz, kapsz eleget enni és inni, s juhokat sem kell őrizned. „Az meg lehet, felel a bojtár, de nekem még sem kell.” Es mi okból nem akarod a kisasszonyt feleségednek venni? „Hát csak, felel a bojtár, azon okból, mert jobban kellene reá vigyázni, mint az egész nyájamra.”

Panasz. Ha valakit egy generális vesz el, lesz belőle generálisné; ha tanácsoshoz megy, tanácsosné asszonynak hívják; ha doktor a férje, a nő doktorné lesz; és én egy özvegy emberhez mentem és még sem vagyok özvegyasszony!

Egy fősvény jó tanácsai. Ha barátoddal színházba mégy, a pénztárnál ejts le valamit és addig keresd, míg ő megváltotta a te jegyedet is. — Ha vidéken lakol és valaki meglátogat, vezesd az erdőbe s vesztis el ott. — Ha nőkkel kirándulsz valahová, mulaszd el az utolsó kocsit is, hogy gyalog kelljen haza térnetek.

Az okos válasz. Te kis fű, hogy tudsz ilyen szép időben esernyővel járni? — Hja, tudja bácsi, ha esik az eső, akkor édes apám használja.

Apai tanács. Apa: Az életben mindig csak a fiskálisoktól örizkedjél, meglátod, hasznát veszed tanácsomnak. — Fű: Pedig én magam is fiskális akarok lenni. — Apa: Annál több hasznod lesz belőle!

Szerkesztői üzenet.

K. Gyulának Eperjes. (Ismerős ismeretlenhez). A vers közlése „Joakaratonkon” nem mult volna, mert tartalmát, — habár ön azt állítja, hogy „nem igen kifogásolható,” — bizony mi mégis csak kifogásoljuk. Különösen a végstrófa ellen van kifogásunk, mely korántsem bír azon eszantónasággal, melylyel birnia kellene. Jobbat kérünk!

Kis lutri.

Budapesti május 9-én. 22. 60. 40. 45. 29.
Prágai május 13-án. 63. 23. 5. 84. 88.

Felelős szerkesztő: Hedry Bertalan.

Kiadótulajdonos: Haitsch Lajos.

RUSTON PROCTOR ÉS TÁRSA

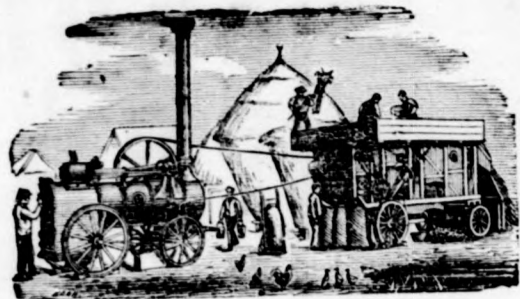
Budapest, Nádor-utca 39. és 41. szám
ajánlják világhírű és mindenütt a legelső díjakkal kitüntetett

gőzmozgonyokat

fa- és széntüzelésre

szalmatüzelő-

gőzmozgonyokat

gőzcséplőgépeit

legtökéletesebb szerkezetben

és legújabb

lényeges javításokkal ellátva,

leszállított árakon és a legelfogadhatóbb fizetési feltételek mellett.

Továbbá: járgány-cséplőkészleteket, malmokat, valamint mindennemű gazdasági gépeket és eszközöket. Árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek. 10-5

A LEGJOBB
CZIGARETTA-PAPÍR

a valódi

LE HOUBLON

francia gyártmány.

Cawley és Henry-től Párizsban.
Utánzásoktól mindenki óvatik.

A cigaretta-papír csak akkor valódi, ha minden egyes lap LE HOUBLON bélyeggel és mindenik boríték az alant álló védjeggyel és aláírással el van látva.

Fac-Simile de l'Etiquette 17 Rue Beranger à PARIS

Az első osztrák

Ajtó-, ablak- és szobatalaj-gyári

társaság

Bécsben, IV., Heumühlgasse 13. Alap. 1817-ben.

Markert M. vezetése alatt

ajánlja nagy árúraktárát, melyben kész ajtók és ablakok bezárolag kapesokkal, ugyszintén puha hajótalajok s tölgyfából amerikai fries- és parquettalajok.

A gyár szárazfa-anyagjának nagy raktára által, mint szintén kész áruinak nagy készlete következtében ama helyzetben van, hogy minden szükségletet fentnevezett árukból a legrövidebb idő alatt teljesíthet.

A gyár vállalkozik portálék előállítására, kaszárnyák, kórházak, iskolák, irodák stb. stb. berendezésére is, nemkülönben mindenféle, gépekkel előállítható faművek elkészítésére, adott rajzok és minták után, kivéve a házbutorokat. 1016 12-4

Orvosi bizonylatok

„MARGIT”

GYÓGYFORRÁSRÓL.

Előnyös tulajdonsága valamennyi szikéleges vizek között, — vegyi alkatrészek szerencsés összetétele, kevés szabad szén-sav, de gazdag, félig kötött szén-sav tartalma.

Dr. Korányi Frigyes egyetemi tanár és kir. tanácsos. Jó hatásának találtam a légutak és gyomor nyálkahártyáinak hurutos bántalmainál. A Seltersi-, Rademi-, Vichy- stb. vizektől különböző csekélyebb szabad szén-sav tartalmánál fogva, s azért a vérzések lehetőségénél, vagy a hol a vérkeringési szervek izgatásától kell tartani, a szén-savanyú dúsabb vizek fölött előnyvel bír.

Dr. Gebhardt Lajos egyetemi tanár, Rókus-kórház igazgatója. Kiválóan jó hatásának bizonyult a légző-, emésztő- és vizeledzőszervek hurutos bántalmainál, oly annyira, hogy jelenleg rokonalkatú más ásványvíz kórházunkban alig rendeltek, csekély szabad szén-sav tartalmánál fogva, oly esetekben is sikeresen alkalmazzuk, a melyekben a Seltersi-, Giesshübl-, Gleichenbergi-vizeknek használata határozottan káros volna.

Dr. Navratil Imre egyetemi tanár. Torok-, gége-, légső- és hőrbetegségben igen jó, kiváló hatást pedig akkor gyakorolt, ha az említett szervek bántalmával rokon természetű gyomorban volt jelen.

Dr. Poór Imre egyetemi tanár. Gége-, tüdő-, gyomor, vizeledzőszervek hurutos bántalmait szüntegy oszlatja, mint a Seltersi, Gleichenbergi, Giesshübl. Előnye, hogy a betegek élvezettel iszák, s hogy sem bevéve, sem belélegezve, a fejben vagy tüdőben nem okoz semmi vértörődést.

Dr. Kétly Károly egyetemi tanár. Légző-, emésztő-szervek hurutos bántalmainál jó eredménnyel alkalmaztam Seltersi, Gleichenbergi, Giesshübl. vizek fölött kisebb szén-sav tartalmánál fogva előnyvel bír.

Dr. Barbás József Rókus kórházi főorvos. Légző-, emésztő- és vizeledzőszervek hurutos bántalmainál bátran versenyez a külföldi szikéleges ásványvizekkel.

Dr. Bamberger Henrik egyet. tanár, udvari tanácsos. Légző-, emésztő-szervek idült hurutjainál tapasztalt eredmény bizonyítja, hogy gyógyhatásban teljesen azonos a Seltersi-, Giesshübl. és Vichy-vizekkel.

Dr. Duchek András egyetemi tanár, udvari tanácsos. Összetétele és kellemes ízénél fogva ajánlítható a légző- és emésztő-szervek kórállapotainál.

Ez idő szerint Európa legelső és leglátogatottabb tüdőbetegek klimatikumai alapján, melyeket én gyógyintézetemben a „Margit”-forrás gyógyvizet alkalmazása által a légutak idült hurutos bántalmainál tapasztaltam, hivatalosan érzem magamat ezer betegek által kedvesen fogyasztott, és jól türt gyógyvizet a legsürgősebben ajánlani.
Görbersdorf, 1879. március 18-án.

Görbersdorf-i gyógyintézet a „Margit”-forrás gyógyvizet a „Margit”-forrás gyógyvizet alkalmazása által a légutak idült hurutos bántalmainál tapasztaltam, hivatalosan érzem magamat ezer betegek által kedvesen fogyasztott, és jól türt gyógyvizet a legsürgősebben ajánlani.

Dr. Römpler Tódor.

Borral használva a legegészségesebb és legkellemesebb ital.

Kizárólagos
főraktár

Édeskuty L.

m. k. udvari ásványvíz-
szállítónál Budapesten.

Ugyszintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

BERGER gyógyszerészeti

Thea-szappanja

orvosi szaktekintélyek által ajánlja Európa legtöbb államaiban, fényes eredménnyel mindennemű

kiütések

ellen bár mi helyen, továbbá krónikus, fejkorpafoltok, senvedék (vagy könnyelven rüh), ótvár, pattogás ellen ép úgy mint verosorúság, fagyosság, láb-izzadás, fej-, szakáll-varak ellen használható. A Berger-féle gyógyszerészeti szappanban 40% növény-tartalom van és nagyon különbözik mindenféle thea-szappantól, melyek a kereskedésekben találhatók. — Tévedések és hamisítások elkerülése végett határozottan a Berger thea-szappan kéréndő s figyelni kell az ismert védjegyre.

Berger gyógy-kénszappana

ugyan így alkalmazható, s ha ez inkább tetszendők, akkor tessék a Berger-féle kén-szappant követelni, melyek a külföldi utánzatok hatásától esodásan különböznek.

Mint gyöngébb thea-nemek, melyek hivatalosan minden tisztátalan részt, bőr- és fej-kötegeket, úgy gyermekeknek mint nőknél és meglott egyéneknek, ezen keverékkel való marással s az ajánlott szappannal naponta használva, biztos tisztulás jöhet elő.

Berger-féle Gliczerin thea-szappan,

darabként 35 kr. az utasítással együtt. Gyár- és rak-hely G. Hell, Troppan. A bécsi gyógyszerészeti kiállításán a legnagyobb elismeréssel tüntetett ki 1873-ban

Raktár Eperjesen: Schmidt gyógyszerésznél.
1005 12-9

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Egy 5-6 gym. osztályt végzett fiatal ember Imrich Gyöző gyógyszerárban Kis-Szebenben gyakornoknak felvétetik.

3-2

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX